

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Alkalmazni kell-e szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszéreléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. január 15-i 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾ (a továbbiakban: 110/2008 rendelet) a 2001. december 19-én bejelentett és 2003. január 31-én lajstromozott, oltalom alatt álló földrajzi árujelzőt tartalmazó védjegy lajstromozására vonatkozó feltételek vizsgálatánál?
2. Amennyiben az első kérdésre igennel kell válaszolni, meg kell-e tagadni a 110/2008 rendelet 16. és 23. cikkének megsértése miatt annak a védjegynek a lajstromozását, amely többek között a 110/2008 rendelet alapján oltalom alatt álló földrajzi árujelzőt, vagy annak más nyelvre való fordítását, szokásos elnevezésként tartalmazza, és amelyet olyan szeszes italok vonatkozásában lajstromoztak, amelyek többek között a gyártási folyamat és az alkoholtartalom tekintetében nem felelnek meg a rendeletben foglalt, az adott földrajzi árujelző használatára vonatkozó követelményeknek?
3. Az első kérdésre adott választól függetlenül, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv⁽²⁾, jelenleg a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ (kodifikált változat) 3. cikke (1) bekezdésének g) pontja alapján alkalmasnak minősül-e az olyan védjegy, mint amilyen a második kérdésben szerepel, arra, hogy például az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége vagy földrajzi származása tekintetében megtéve a fogyasztókat?
4. Az első kérdésre adott választól függetlenül, amennyiben a tagállam a 89/104/EGK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján úgy rendelkezett, hogy valamely megjelölés nem részesülhet oltalomban, illetve a védjegy törlésének van helye, ha a védjegy használata az adott tagállam vagy a Közösség védjegyjogon kívüli jogszabályi rendelkezései alapján megtiltható, akkor kizáró ok áll-e fenn azzal a védjeggyel szemben, amelynek alkotóelemei sértik a 110/2008 rendeletet, és emiatt megtiltható a védjegy használata?

⁽¹⁾ HL L 39., 16. o.

⁽²⁾ HL L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.

⁽³⁾ HL L 299., 25. o.

2010. január 22-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Észt Köztársaság

(C-39/10. sz. ügy)

(2010/C 63/66)

Az eljárás nyelve: észt

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: R. Lyal és K. Saaremäel-Stoilov)

Alperes: Észt Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Észt Köztársaság — mivel jogi aktusaiban nem írta elő, hogy jövedelemadó alóli mentességet nyújtanak azon, az ország területén nem honos adóalanyok részére, akik teljes jövedelme olyan alacsony, hogy jövedelemadó alóli mentességet élveznének, ha az ország területén honos adófizetők lennének — nem teljesítette az Európai Unió működéséről szóló szerződés 45. cikkéből és az Európai gazdasági térségről szóló megállapodás 28. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság az Észt Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottsághoz panaszt nyújtott be az Észt Köztársaságnak a Finn Köztársaságban letelepedett állampolgára az Észtországból kapott nyugdíjára kivetett jövedelemadót illetően. Ezen állampolgár azt kifogásolta, hogy az Észt Köztársaság a nyugdíjára nem alkalmazta sem az ország területén honos adóalanyok számára előírt szokásos adókedvezményt, sem pedig az ország területén honos nyugdíjasok számára előírt kiegészítő adókedvezményt.

A panaszos a jövedelme egyik felét nyugdíj formájában az Észt Köztársaságtól, másik felét pedig nyugdíjként a Finn Köztársaságtól kapja. Jövedelme nagyon alacsony, és ha teljes jövedelmét egy és ugyanazon tagállamtól kapná, az kisebb mértékben vagy egyáltalán nem lenne megadóztatva.

A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a közvetlen adóztatás ugyan a tagállamok hatáskörébe tartozik, a tagállamoknak e hatáskört azonban az Európai Unió jogával összhangban kell gyakorolniuk, és el kell kerülniük az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetést.

Ha a munkavállalók szabad mozgásának lehetőségével élők, az ország területén nem honos adófizetőknek nem biztosítanak azon adómentességet, amelyet az ország területén honos adófizetőknek lehetővé tesznek, ez az ország területén nem honos adóalanyok és az ország területén honos adóalanyok közötti egyenlőtlen bánásmódot és egyúttal a határokon átnyúló szabad mozgás korlátozását jelenti.

Ezen, eltérő lakóhelyek alapján való egyenlőtlen bánásmód megfelelőnek és igazoltnak tekinthető-e, és ha igen, mennyiben?

Olyan helyzetben, amikor az adóköteles személy világszintű teljes jövedelme olyan alacsony, hogy a jövedelem forrásállama azt egyáltalán nem vagy csak csekély mértékben adóztatná az ország területén honos adóalany esetében, a Bizottság szerint a tagállamoknak az ország területén nem honos adóalanyok jövedelemadójának beszedésekor olyan mértékben kell figyelembe venniük azok személyes és családi körülményeit, hogy biztosítva legyen az ország területén honos adófizetőkkel való egyenlő bánásmódjuk.

Ha a tagállam jogi aktusai olyan határértéket írnak elő, amelynek el nem érésekor abból indulnak ki, hogy az adófizető nem rendelkezik a közkiadások finanszírozásához szükséges eszközökkel, akkor nincs oka arra, hogy azon adófizetők között, akiknek jövedelme a megállapított határértéket nem érte el, lakóhelyük szerint tegyenek különbséget.

A Bizottság úgy véli, hogy az Északi Köztársaság jövedelem- és társasági adóról szóló törvényének rendelkezései, amelyek kizárják e jövedelemadó alóli mentesség olyan, az ország területén nem honos adóalanyoknak való biztosítását, akik jövedelmük felét Északiországból, másik felét pedig más tagállamból kapják, és akik teljes jövedelme olyan alacsony, hogy az adómentességet alkalmazni kellene rájuk, ha az ország területén honos adófizetők lennének, sértik az Európai Unió működéséről szóló szerződés 45. cikkét és az Európai gazdasági térségről szóló megállapodás 28. cikkét.

A Bíróság negyedik tanácsa elnökének 2009. december 10-i végzése — Európai Bizottság kontra Osztrák Köztársaság

(C-110/08. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2010/C 63/67)

Az eljárás nyelve: német

A negyedik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 158., 2008.6.21.

A Bíróság elnökének 2009. október 21-i végzése (a Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanyolország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Emilia Flores Fanega kontra Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) és Bolumburu S.A.

(C-452/08. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2010/C 63/68)

Az eljárás nyelve: spanyol

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 6., 2009.1.10.

A Bíróság elnökének 2009. december 17-i végzése — Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-516/08. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2010/C 63/69)

Az eljárás nyelve: lengyel

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 32., 2009.2.7.

A Bíróság hatodik tanácsa elnökének 2009. november 12-i végzése — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Magyar Köztársaság

(C-530/08. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2010/C 63/70)

Az eljárás nyelve: magyar

A hatodik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 19., 2009.1.24.